

LOGBOEK KUNSTWERK-TV

Theater Klare Taal, maart-september 2020

17 maart - Tudor

Als Nederland op 15 maart op slot gaat vallen in één klap al mijn afspraken weg. Geen live-optredens, workshops en muzieklessen meer, mijn sociale drukke (werk) leven staat stil. Ik neem apathisch alle gebeurtenissen en overheidsbesluiten in me op. Wat nu? Ik kan toch niet hele dagen een beetje thuis blijven hangen of maandenlang mijn huis verbouwen? Even ben ik van slag maar besluit de 17^e maart, 2 dagen nadat Nederland op slot is gezet, met mijn sleutel de boel weer van het slot te halen en aan het werk te gaan... weliswaar aangepast. Mijn studio is gevestigd in een kluis in de kelder op de Oude Kraan. De deur is 10 cm dik dus zonder ik mij daaraf van de buitenwereld om mijn creativiteit de vrije loop te kunnen laten gaan. Elke dag weer ga ik trouw en vol goede moed van 09.00- tot 17.00 uur naar mijn werk... blijf positief, blijf creëren en laat je horen zodat de buitenwereld weet dat je er nog steeds bent. En... het helpt. Ik krijg opdrachten om muziek te maken voor podcast programma's, spreek als voice-over met regelmaat teksten in over het verloop van corona, veel muzikanten die nu thuis zitten komen hun songs opnemen en dan komt de opdracht vanuit Cultuur Oost om mee te werken aan een de online sociaal-artistieke dagbesteding... werk aan de winkel dus!

31 maart - Schoon - Caro

Ik ben al twee weken thuis, geen werk, geen theater.

Mijn huis is nog nooit zo verzorgd geweest. Ik pak op en gooi weg. Ik stapel en berg op. Het opruimen zorgt ook voor een fris gevoel en ruimte in mijn hoofd. Alsof de repeterende handelingen mijn lijf en hoofd weer in de juiste positie brengen.

Elke dag een andere kamer: ik poets en verwijder vlekken en te veel stof. En met het stof vervaagt ook de zwaarte die mij de laatste tijd zo overvalt.

En soms sta ik weer in dezelfde kamer alsof het nog niet genoeg was. Alsof een tweede ronde een zekere verdieping zal brengen? Of een nieuw vertrouwen.

De was is gevouwen, de planten hebben water, ik ontkalk de lekkende kraan in de badkamer en bedenk me dat dit de eerste keer in mijn leven is dat ik dit doe.

21 mei - Ik ga het niet meer zeggen - Caro

Tijdens een wandeling met vriendinnen praten we over de ontwikkelingen rondom de maatregelen vanwege het Corona-virus. Een van mijn vriendinnen probeert ons gerust te stellen.

Het komt allemaal wel goed, zegt ze. We gaan even niet naar het theater, we houden gewoon wat afstand en al die sociale happenings komen over een tijd wel weer terug.

Ik voel dat er iets in mij zich verplaatst. In verzet komt. We kunnen dan wel zeggen dat we nu niet naar het theater kunnen, maar wie zegt dat over een tijdje het theater nog wel bestaat? Of er nog wel voorstellingen zijn, of groepen, of misschien wel theatergebouwen?

En ik spreek recht uit mijn hart dat ik nooit meer zal zeggen dat er een *nieuw normaal* is, omdat dat nieuwe normaal gewoonweg niet bestaat. Ik wil mijn kinderen niet opvoeden dat afstand goed is, dat een aanraking vies, een kus besmettelijk en een omhelzing dodelijk. Ik wil best een tijd proberen om afstand te houden, maar dan wel als we het met elkaar eens worden dat dit niet normaal is, tegennatuurlijk en onmenselijk.

We lopen door smalle paadjes, langs hoog gras vol met bloemen. Het is al best warm en de zon schijnt nog fel. Ik hoor dat ik te hard praat in dit stille landschap.

Als ik uitgepraat ben zeggen mijn vriendinnen bijna tegelijkertijd dat ook zij deze woorden niet meer gaan gebruiken. En daarvan schieten we tegelijkertijd in de lach.

14 mei - Onderdrukken - Caro

Wie bepaalt voor wie wat veilig is? Hoe kan je als instelling nu al bepalen dat je inwoners tot september niet naar een dagbesteding mogen? Is dat niet heel rigoureuus en kort door de bocht?

Ik heb soms het idee dat er wel heel gemakkelijk over de hoofden van anderen wordt besloten wat wel en wat niet mag. Wat weegt zwaarder? Het risico om ziek te worden of de eenzaamheid van het elkaar niet mogen zien en aanraken? En wie bepaalt dat iemand niet zelf kan bedenken of hij wel of niet op visite mag komen? Alsof iedereen opeens losgeslagen buiten het zicht van de instelling met Jan en alleman aan de haal gaat en polonaises loopt.

Diegenen die zorg nodig hebben worden nu wel heel erg door zorgmaatregelen verstikt.

15 mei - Bezieling - Caro

Vanuit Cultuur Oost komt de vraag of we mee willen doen om een online platform te bouwen zodat deelnemers die thuis zitten (vanwege de maatregelen vanwege het Corona-virus) toch een vorm van kunstzinnige dagbesteding kunnen krijgen.

In de eerste online-meeting hoor ik wat de andere deelnemers (Siza, Speels Collectief, Rock en Rolstoel producties) al doen. Zij hebben al theatrale en kunstzinnige acties uitgevoerd met hun deelnemers, wij hebben alleen een enkeling gebeld en een paar keer een kaart gestuurd. Het contact met de spelers is beperkt en loopt voornamelijk via Marieke.

Allerlei ideeën komen langs. Waar ik eerst moeite had om tot creativiteit te komen begint er weer wat te stromen. Wat als we samen muziek kunnen gaan maken? Wat als we eerst instrumenten gaan bouwen? Wat als we dit op film kunnen zetten? Wat als we vragen of de deelnemers deze thuis gaan maken en zelf een klein filmpje insturen? Wat als er een online zoom-harmonie-orkest kan ontstaan?

Ik mis nog iets. Ik mis nog een waarom, wat maakt dit van belang, waarom doen we dit en voor wie? Wat levert het op? Ik ben nog op zoek naar een verdieping, een impact, een ziel onder de ideeën. De afgelopen tijd heb ik bij veel kunstzinnige initiatieven vaak gedacht waarom de kunstenaar dit deed.

Ik meende soms vooral de hunkering van de kunstenaar te zien; gezien willen blijven worden, er toe willen blijven doen. Waar om me heen de praktische modus van groot belang werd, komt de zich 'uitende' mens in de schaduw te staan.

Het is nodig te beschrijven waarom wij als kunstenaars bepaalde keuzes maken. Enthousiast, maar klakkeloos iets de wereld in smijten is even leuk en grappig, maar is heel snel weer opgelost en weggeleden.

16 - 25 mei - Soundlogo-beeldlogo maken - Tudor

Een soundlogo is de presentatie van een verfilmd beeldmerk, in dit geval Theater Klare Taal logo, met muziek. Dit soundlogo is kenmerkend voor alle Theater Klare Taal items. Het Theater Klare Taal logo kreeg ik opgestuurd in klein formaat en moest dus flink bewerkt worden in Photoshop om er nog iets van te maken. Na de bewerking maakte ik kopieën van het logo en elk logo kreeg z'n eigen bewerking. Alle bewerkte logo's werden achterelkaar op de tijdlijn in een filmprogramma gemonteerd en de inmiddels gemaakte muziek eraan toegevoegd.

19 mei - Overleg met Caro - Tudor

Caro komt met een idee. Ze wil graag stopmotion-filmpjes maken van kleine kleipoppetjes waarbij de figuurtjes iets laten zien van hun binnenwereld. Een kleipoppetje kun je vervormen, veranderen en uit elkaar laten vallen, je zou het gevoel van bijvoorbeeld 'vervagen' kunnen vormgeven door de klei uit te smeren zodat het poppetje oplost... Op deze manier kan een gevoel dat moeilijk is om te omschrijven misschien wel uitgedrukt worden door middel van zo'n animatie.

'Binnenin' wordt geboren. Caro besluit zichzelf als proefkonijn te gebruiken. Mijn aanvulling moet nog even wachten.

1 juni - Caro

Tijd genoeg om een aantal proefjes te maken van mijn eigen 'Binnenin-filmpje'. Ook al is het maar een filmpje van 20 seconden, er passen meer dan 100 foto's in en het kost me zeker twee uur om het voor elkaar te krijgen dat één filmpje af is.

Het project heeft nog een 'omlijsting' nodig. Ik heb het idee dat alleen een filmpje niet genoeg de lading dekt. Als kijker weet je niet waar je naar kijkt als je onvoldoende informatie hebt van de herkomst van een gevoel. Ik heb vannacht een ingeving gekregen. Ik lag wakker en bedacht me dat het woord 'Binnenin' bestaat uit acht letters. Wat als deze acht letters de beginletters zijn van een gedicht van acht regels waarin de persoon beschrijft wat hij denkt, voelt, ervaart of wenst. Ik probeer het uit en kom uiteindelijk tot een soort van gedicht.

1 juni - Spatscherm maken - Tudor

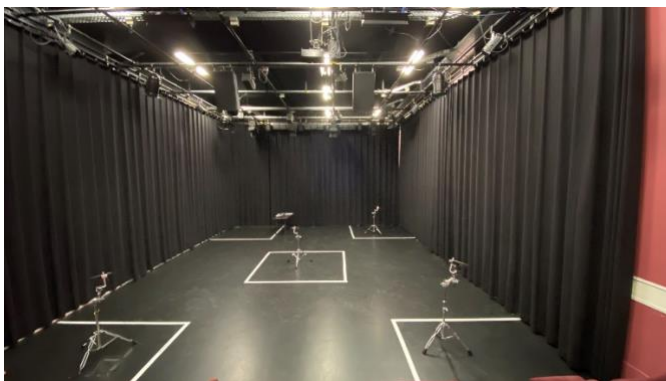
Mijn studio zal moeten worden aangepast voor het maken van films. Allereerst moet er een spatscherm komen willen Caro en ik in dezelfde ruimte naast elkaar zittend een programma kunnen presenteren. Maar hoe bouw je een spatscherm? Op het internet een aantal voorbeelden gevonden dus inkopen doen en knutselen maar.

2 juni - Opname van het maken van de shaker - Caro

In de studio van Tudor bouwen we een kleine filmstudio. We zitten samen aan een tafel met een groot plastic scherm tussen ons in als Corona-maatregel. Voor ons alle spullen om de shaker in elkaar te knutselen. Het is zo fijn dat Tudor de materialen heeft om een werkelijk professionele film te maken met animaties en geluiden erin. Het gaat een bijzonder project worden.

2 juni - Voorbereidingen voor de aangepaste repetities van Theater Klare Taal - Tudor

9 juni mogen we weer gaan repeteren in aangepaste vorm. Samen met Caro en Marieke bekijken we hoe we de theatervloer in huis van Puck zo kunnen gunstig mogelijk kunnen indelen voor 5 spelers. Na twee jaar muziek gemaakt te hebben met alleen maar emmers, drumstokken, een oude piano en wat kleiner percussiemateriaal kreeg ik een subsidie om nieuwe instrumenten aan te schaffen. Naast reguliere instrumenten wilde ik vooral gaan werken met elektronische slagwerk modules/ pads en keyboards. De voorbereidingen om met dit materiaal te werken vergde nogal wat tijd maar in maart was ik er helemaal klaar voor. Aangepaste klaptafels voor de keyboards gemaakt, alle keyboards voorzien van nootnamen, de laptop, de modules geprogrammeerd... ik kon niet wachten. De moed zakte in mijn schoenen toen ik de nieuwe werksituatie op 2 juni zag. De afstand van mij tot aan de spelers zag ik als een flink obstakel. Buiten dat waren de kabels van de instrumenten veel te kort en moest er op diverse punten stroomblokken komen. Om in deze situatie muzieklessen te geven moesten er nieuwe langere kabels en koppelstukken worden aangeschaft. Mijn keyboard en laptop heb ik op de trappen van de tribune gezet en van daaruit kabels naar de instrumenten gelegd soms over een afstand van 12 meter in de hoop dat deze opzet zou gaan werken.

3 juni - De shaker - Tudor

Wat gaat de inhoud worden, hoe gaan we die presenteren, hoe pakken we dit technisch aan.

Inhoud:

De eerste video's gaat over het maken van een instrument, de shaker. Er moet een soort scenario komen, ook nog nooit gemaakt, om een beetje leuke maar ook begrijpbare niet al te ingewikkelde instructiefilms te krijgen. Na een flink aantal uren hebben Caro en ik de verhaallijn voor de shaker af.

Presenteren:

Voor elke opname moet er een filmlocatie in mijn studio worden gebouwd. Er wordt een tafel met twee stoelen opgesteld. In het midden is het spatscherm geplaatst. Het spatscherm werkt veelal op de lachspieren. Bij een verkeerde beweging stoot je tegen het scherm aan en kunnen de opnamen weer opnieuw starten. Caro en ik doen ontzettend ons best om de 1,5 meter regel te handhaven in de studio maar dat is een niet al te grote ruimte best ingewikkeld.

De materialen voor de het maken van de instrumenten zijn in de weken ervoor verzameld en liggen klaar. Camera klaar, lampen geplaatst, ruimte uitgelicht, microfoons geplaatst, computer stand-by en de opnamen kunnen beginnen.

Techniek:

Gebruikt zijn: computer met audioprogramma, mengtafel met microfoons, extra belichting, Iphone 11 voor de videoregistratie een videoprogramma voor het editen van alle beelden, mijn voice-over, en een zelf gecomponeerd stukje muziek om de beelden op te vrolijken. Een nieuwe uitdaging; video editing! ... spannend.

6 juni - Binnenin - Caro

Ik ben nog niet tevreden. Het filmpje is nog te kort. En de handelingen van het poppetje zijn niet altijd helder. Waarom kijkt het ergens naar, waarom draait het of staat het op. Ik probeer te zoeken naar wat ik aan het poppetje moet veranderen zodat ik zijn motieven meer helder krijg.

7 juni - Tekst Binnenin - Caro

Ik probeer het gedicht ook in een vorm te krijgen. Zou het lukken om het woord 'Binnenin' op het midden van het papier te houden en de zinnen er als een draaikolk omheen. De uitwerking vergt wat tijd, maar wat er uiteindelijk op papier heb ziet er bijzonder uit. Het is alleen moeilijk te lezen. Ik moet weer terug naar mijn eerste uitgangspunt en besluit dat de leesbaarheid belangrijker is dan de vorm. Ten minste voor nu.

9 juni - Eerste keer weer repetitie Theater Klare Taal

We zijn voor het eerst weer terug in de theaterzaal. Met vijf spelers en vier man sterk als begeleiding. Op de vloer van het speelveld zijn vijf vierkanten afgetapt. Wanneer je in zo'n vierkant staat heb je minstens anderhalve meter afstand tot iedereen in de zaal. Elk vierkant heeft een kleur. Deze correspondeert met een kleur die op een bepaalde stoel op de tribune is geplakt. Om de pols van elke

speler is een armbandje van dezelfde kleur. Elke speler heeft dus een eigen vlak, een eigen stoel en een eigen kleur. (Caro)

Ik sta in het midden van de spelvloer en hoor hoe mijn collega de spelers uitlegt hoe belangrijk het is dat de regels gevolgd moeten worden. Dat dit is om de eigen veiligheid te waarborgen. Dat dit is om niet ziek te worden. Dat wij deze regels bedenken omdat het moet. (Caro)

Ik sta in het midden, heb geen armband, geen vlak en geen kleur. Ik kan de neiging niet onderdrukken en verontschuldig me voor dat ik wel de vrijheid heb om midden in de zaal te staan, dat ik vrij mag bewegen, dat ik blijkbaar wel de fout mag maken te dicht in iemands nabijheid te komen. (Caro)

Ik voel me vervreemd van de spelers. Ik ben een ander, ben van een ander soort en heb dus andere regels. Het voelt niet goed en ik voel frustratie. Dit is niet wat ik wil. (Caro)

Bij de muzieklessen moet ik me nog even redden met de beperkte middelen van voorheen. De bestelde kabels zijn nog niet binnen dus werken met de elektronische instrumenten is nu geen optie. Zingen, wat alle deelnemers ontzettend graag doen, mag ook niet meer dus ik vul de les met bodybeats, ritmische slagwerk spelletjes met drumstokken op stoelen, emmers en de vloer. Bij het opruimen worden alle drumstokken nonchalant in een emmer geduwd en ik bedenk met ineens dat dit dus volgens de regels echt niet kan. Tijdens het reinigen van de stokken komt het idee bij mij op om drumstokhouders te maken voor alle medewerkers, deelnemers, stagiaires en mezelf. De uitdaging was natuurlijk hoe dan? (Tudor)

In de middag vraag ik wat door op wat de spelers hebben ervaren de laatste tijd. Speler B. geeft aan dat het komende maandag allemaal voorbij zal zijn. De premier zal dan aangeven dat het allemaal over is. Dat de regels niet meer gelden. Dat we geen afstand meer hoeven te houden en dat we weer gewoon mogen doen. Hoe meer ik vraag, hoe feller speler B. in zijn woorden wordt. Hij maakt smijtgebaren, stompt in de lucht en hij gebaart dat hij die tape wel weg zou willen scheuren. Het is net een gevangenis, zegt hij. (Caro)

Achter hem zie ik speler E. hard knikken. Hij kent het gevoel. Hij is niet boos, dat is het niet. Hij is verward. (Caro)

En speelster V. vertelt dat ze zich vaak niet gezien heeft gevoeld. Eenzaam. Ze maakte ook veel ruzie thuis. Haar moeder heeft uit zorg haar telefoon afgenomen. Door de informatiestroom werd haar hoofd te vol en raakte ze overspoeld. Misschien dat ze daardoor zo chagrijnig werd. Het raakt me als ze vertelt dat de telefoontjes van Marieke en de kaartjes van mij haar het idee hebben gegeven dat ze

niet werd vergeten. Om op andere gedachten te komen ging ze vaak in haar kamer dvd's kijken. Harry Potter of een liefdesdrama. Dan kon ze wegsmelten en de tijd vergeten. (Caro)

10 juni - Caro

In de studio van Tudor bouwen we weer een filmlocatie op. We filmen het maken van een tamboerijn van een stuk hout en bierdopjes. We krijgen al wat routine.

10 juni - De tamboerijn - Tudor

Inhoud: De tweede video gaat over het maken van de tamboerijn. Wederom moet er een scenario komen om een beetje leuke maar ook begrijpbare niet al te ingewikkelde instructiefilms te krijgen. Omdat we het scenario van de shaker nog in ons hoofd hadden was de tekst voor deze film snel gemaakt. Door ons overenthousiaste manier van presenteren en de daaruit voortvloeiende lachbuien veliepen de opnamen minder snel als gedacht.

Wederom moet er een filmlocatie in mijn studio worden gebouwd. Er wordt een tafel met twee stoelen opgesteld. In het midden is het spatscherm geplaatst.

De materialen voor de het maken van de instrumenten zijn in de weken ervoor verzameld en liggen klaar. Camera klaar, lampen geplaatst, ruimte uitgelicht, microfoons geplaatst, computer stand-by en de opnamen kunnen beginnen.

Techniek: Inmiddels zijn mijn edit vaardigheden aardig toegenomen. Via YouTube video tutorials en programmahandleidingen kan ik een aardige film samenstellen.

Gebruikt zijn: computer met audioprogramma, mengtafel met microfoons, extra belichting, Iphone 11 voor de videoregistratie een videoprogramma voor het editen van alle beelden, mijn voice-over, en een zelf gecomponeerd stukje muziek om de beelden op te vrolijken.

11 juni - Drumstokhouder maken - Tudor

Zoals gezegd gebruik ik voor mijn lessen met ritmiek drumstokken. Om besmetting te voorkomen krijg iedere deelnemer zijn eigen drumstokken maar waar laat je nu de stokken na gebruik? Ik had ooit bij iemand een aantal lange kartonnen kokers zien staan maar bij wie? Bij rondvragen wist ik het weer. Een vriendin van mij is coupeuse en werkt met grote lappen stof die opgerold op een kartonnen koker zitten. Met één telefoontje had ik ongeveer 4 meter aan kartonnen rollen. Deze heb ik op maat gezaagd en door de deelnemers laten beschilderen en voorzien van ieders naam. Zo maakte iedereen zijn eigen drumstokhouder waarin na afloop van de les de drumstokken geplaatst konden worden. Terwijl iedereen aan de slag was film ik het hele creatieve proces.

12 juni - Caro

Ik heb in mijn eigen kantoortje een kleine filmstudio opgebouwd, compleet met een 'green screen'. Ik ben nog niet helemaal tevreden over mijn proeffilmpjes. Ik probeer het nog één keer. En dan is deze proef af. Mijn dochter vraagt wat ik aan het doen ben. Ik zeg haar dat ze me niet moet afleiden omdat ik werk. Zij lacht en vraagt zich hardop af of poppetjes kleien echt onder werk valt.

17 juni - Caro

Ik wil graag dat juist de spelers die nog niet naar het theater kunnen komen een brief van me krijgen zodat ik ze een aantal vragen kan stellen over hoe ze zich voelen. Ik bedenk me dat ik er rekening mee moet houden dat niet iedereen kan lezen. Als ik een brief schrijf hebben sommigen hulp nodig en zullen misschien wel voorgelezen moeten worden. Ik weet niet of ik dat van de begeleiding of de ouders/verzorgers kan vragen. Ik besluit vier spelers een brief te sturen. Deze vorm sluit dus mensen buiten.

In de grote envelop zit een kleinere. Daarop staat mijn naam en de envelop is al gefrankeerd. Ik wil de spelers niet op kosten jagen en wil de drempel om mij iets terug te sturen zo klein mogelijk maken. Nu hoeven ze alleen iets te schrijven of te tekenen, in de envelop te doen en in een brievenbus te stoppen. Zou dit lukken?

18 juni - Caro

Het idee is om op de dagen dat we echt fysiek theater te kunnen maken met een handjevol spelers, we werken aan het project MijnLand (werktitel). Iedere speler heeft een eigen stukje spelvloer dat is afgetapet en op een keurige anderhalve meter van een andere speler is geplaatst. Er kan geen contact zijn, mits ieder op zijn eigen eilandje blijft. Ik ben op zoek naar hoe ze toch contact kunnen maken. Ik laat ze naar elkaar kijken, elkaar bellen met ouderwetse telefoons en propjes naar elkaar gooien. We hebben erg veel plezier, het gooien van de propjes geeft een ondeugend gevoel en we genieten van

het kinderspel. Als ik enthousiast de foto's aan Marieke toon, zegt zij dat dit niet mag. Met het gooien van de propjes, gooi je misschien ook wel Corona naar een ander. Ik val stil. Daar had ik niet over nagedacht. Ze heeft gelijk. Ik wil graag contact, ik wil iets van uitwisseling. Maar dat krijgt een heel andere lading nu we in deze pandemie zitten.

18 juni - Test met de elektronische instrumenten - Tudor

Inmiddels zijn alle kabels binnen en kan ik starten met muziek maken met de elektronische instrumenten. Uit de opslag haal ik een kar vol instrumenten op en probeer samen met een stagiaire alles zo snel mogelijk op z'n plaats te krijgen. Helaas is kost het aanleggen van de kabels te veel tijd en zitten de deelnemers zich te vervelen op hun stoel. Ik baal... kan ik eindelijk aan de slag met de nieuwe instrumenten kost het aansluiten te veel tijd. Dit werkt dus niet in deze situatie het roer zal een groot deel om moeten te werken met deze materialen. Hoe frustrerend ook gelukkig was het een test. Voorlopig zal het instrumentarium tot een minimum worden teruggebracht.

22 juni - Caro

Ik heb een nieuw idee. Als we dan niets mogen aanraken dat een ander ook heeft aangeraakt, misschien moeten we ervoor zorgen dat dít dan de vorm wordt waarbinnen we toch iets gaan uitwisselen. Ik ga op zoek naar grote afwandschoenen, vind wasknijpers en waslijnen in allerlei kleuren en stuit zelfs op kleine hengels met haakjes en knijpertjes eraan.

Zou het mogelijk zijn om op deze manier iets 'beschermd' uit te wisselen?

Tijdens de zoom-meeting spreken we over dit idee van uitwisselen. We giebelen een beetje als we het beeld naar voren halen van het gezamenlijk kleien van poppetjes. Ook de klei die iemand aanraakt mag niet meer door een ander worden aangeraakt. Het moet óf worden weggegooid óf

worden ingepakt en van een datum voorzien zodat het na 72 uur weer Corona-vrij is. Een grappig beeld om alles wat je aanraakt te verpakken en te bestikeren met data en tijden.

23 juni - Nieuw idee voor een voorstelling - Tudor

In alle vroegte word ik wakker en heb een nieuw idee voor een theatervoorstelling in corona tijd. Het stuk gaat over koning Covid de 19^e. Covid is een tiran en het volk gaat gebukt onder zijn bewind. Het volk komt in opstand maar koning Covid slaat de opstand neer en het volk wordt verbannen naar 5 verschillende eilanden (vlakken in de theaterzaal) waar ze in eenzaamheid de rest van hun leven moeten slijten. Totdat...

Caro was direct enthousiast en we konden het niet laten om door te fantaseren over het verhaal met de werktitel "Mijn Land". Caro is inmiddels bezig om het theatrale gedeelte in te vullen. Ik ga me komende tijd richten op de muzikale invulling.

23 juni - Caro

De beelden zijn geweldig. Volwassen mensen die met speelgoedhengels lieve papiertjes naar elkaar sturen. De spelers zijn drukker met het werpen en verplaatsen van de werplijn dan met het bekijken van de tekeningen of briefjes die ze ontvangen. Het geheel doet bijzonder aan, er is veel plezier, maar ook is er een raar soort energie. Hoe leg je iemand uit hoe je iets moet gooien? Hoe doe je voor hoe je iets aan een knijper vastmaakt als iemand de functie van een knijper niet snapt?

24 juni - Caro

Overleg met KISO. Ik vertel over wat we proberen te maken bij Klare Taal. Ik merk dat ik enthousiast vertel over onze projecten. Ik sta áán. Weet dat we goed bezig zijn, dat we moois maken wat zin heeft.

25 juni - Caro

Rock en Rolstoelproducties komt filmen bij Klare Taal. Tijdens de opnames wordt duidelijk dat alle voorbereidingen om tot spelen te komen minstens zo teatraal zijn als het spelen zelf. Ik zie ons en onze spelers om elkaar heen dansen in een ingewikkelde choreografie om elkaar zo min mogelijk tegen te komen. Eigenlijk zijn wij in twee weken heel snel gewend geraakt aan deze nieuwe routine van bewegen. Met 'vreemde ogen' zie je opeens weer hoe raar we ons gedragen.

29 juni - Tudor

Animatiefilms over het effect van corona, de inperking van vrijheden en de verwerking hiervan.

Tussendoor is Caro druk geweest met het maken van animatie van een kleipoppetje dat de gevoelens van de spelers in een animatie gaat weergeven. Gaandeweg komen wij erachter dat we beter met een groene achterwand kunnen werken zodat we achter het kleipoppetje andere beelden kunnen "projecteren".

Maar hoe werkt dat dan? Wederom op het internet om uit te pluizen wat de simpelste manier is in het werken met het zgn. green screen. Op de markt groen doek gekocht en Caro bouwde bij haar thuis een kleine green screen studio voor de animaties. BINNENIN kwam tot leven.

Het ontwikkelen van zo'n animatie kost veel tijd tenslotte zijn er ongeveer 100 beelden per animatie nodig en moet er aardig wat geëxperimenteerd worden om vloeiende bewegingen te krijgen. De eerste animatie gaat over Caro zelf en aan mij de taak om het video-geluidstechnisch en muzikaal vorm te geven. Elke animatie krijgt z'n eigen soundscape en pianomuziek. Het was een uitdaging om te leren werken met green screen en opnamen en de beelden te verwerken/ bewerken in een edit programma. (Animaties Caro - Filmbewerking en muziek Tudor)

2 juli - Uitdaging - Tudor

Slagwerkmuziek maken met deze grote afstand van elkaar is een grote uitdaging. Het is bijna onmogelijk om persoonlijke instructies te geven omdat je niet te dicht bij de spelers mag komen en dus weinig kunt voor doen.

Ik probeer zoveel mogelijk alle spelers met het gezicht naar mij toe gekeerd te krijgen en ze te laten focussen op hun slagwerk patroon. Simpele ritmiek, veel herhaling en strakke "commando's" geven al een behoorlijk resultaat. Een click-track is noodzakelijk om het ritme vast te kunnen houden maar ik voel me af en toe als een kolonel die instructies toeschreeuwt naar zijn troepen.

Wat alle spelers te gek vonden mocht een tijd niet meer... zingen! Gelukkig zijn de regels nu iets versoepeld en mag er weer uit volle borst, niet hard, gezongen worden. Door de grote onderlinge afstand merk ik dat spelers moeilijker bereikbaar zijn, eerder afdwalen en het moeilijk vinden om in hun vlak te blijven. In de theaterzaal is plaats voor 5 van de momenteel 10 spelers. De groep is in tweeën gesplitst. Elke groep heeft een andere samenstelling en dat betekent vaak dat je twee keer uitleg moet geven over hetgeen waar je mee bezig bent. Het blijft voorlopig dus improviseren, aanpassen en zoeken naar ideeën en lesmethodes.

5 juli en volgend - Rapnummer "Spreek Met Muziek" - Tudor

Het speelt al een tijdje door mijn hoofd. Ik wil een rap maken over muziek maken, de passie voor muziek en wat muziek doet met je brein. Het is de bedoeling dat een iedereen die dit wil het refrein kan mee rappen en dit vastlegt of laat vastleggen in een filmpje op z'n telefoon. De filmpjes kunnen worden opgestuurd en worden vervolgens verwerkt in een videoclip.

In de studio maak ik een stevige beat. Na het schrijven van het refrein kom ik niet meer verder. Ik heb talloze ideeën die verwerkt moeten worden maar krijg geen zinnige rijm op papier. Ik bel met vriend, muzikant en tekstschrijver Rocco Osterman en vraag hem om zijn lichtje er over te laten schijnen. Twee dagen later zit er een tekst in mijn mailbox die ik nog wel moet bewerken. In de

studio spreek ik de tekst als guide in voor rapper Arman Yenal die ik via workshops voor het Kunstbedrijf/Rozet ken en stuur de ruwe versie op. Al snel komt hij naar de studio om de ruwe versie in te rappen. Een week later maak ik de videoclip opnamen van Arman in Apeldoorn. Met de muziek en beelden in mijn achterhoofd heb ik de spelers van Klare Taal voor een “green screen” het refrein laten meezingen en dansen. Zo langzamerhand ontstaat er een toffe videoclip. Rock en rolstoel producties gaat jongeren van Groot Klimmendaal benaderen om mee te spelen in de videoclip.

7 juli - Caro

Overleg met Tudor en Marieke. In september begint het project met ArtEZ. Door de Corona kan dat niet op ArtEZ plaats vinden. Het zal dus deze keer bij Klare Taal zijn, met alle spelers die er op dat moment zijn. Het zou dus zelfs zo kunnen zijn dat op de beide dagen verschillende samenstellingen van spelers zijn en helaas kan er maar op twee dagen worden gewerkt en niet op drie.

Omdat de regisseur Elsa Averill bij Klare Taal komt is er minder ruimte om zelf onze uren te draaien met de groep. In de vakantie als ik afwezig ben gaat Tudor een aantal dagen dubbele blokken draaien om een aantal uren weer in te lopen die komen te vervallen doordat het project bij ons in huis is.

Ik besef me dat ook het dans-project van Adriaan Luteijn op losse schroeven staat. Daar ook voor dit project ruimte moet worden gezocht buiten ArtEZ en wij met zowel een ruimte- als een spelersprobleem zitten kunnen beide projecten net tegelijkertijd draaien. Jammer, dit jaar vallen er gaten in de inclusieve samenwerkingen.

7 juli - Down en drums - Tudor

Alle spelers mogen wisselen van elektronische drum pads zodat ze kennis kunnen maken met de diverse sounds die geprogrammeerd zijn. Iedereen slaat er lustig op los en vooral de spelers met het downsyndroom vinden het superleuk. Op het moment dat iedereen een vast patroon moet slaan merk ik echter de spelers met down makkelijk mee kunnen komen. Wat ik al wist wordt wederom bevestigd; veel mensen met het downsyndroom zijn vaak niet ritme vast. Door te experimenteren met klanken en nieuwe, niet ritme gebonden klanken te programmeren (rainstick- ambient geluiden) voorkom je dat muziek maken frustratie oplevert. Door deze nieuwe geluiden en gebruik te maken van analoge instrumenten kan ik hun kwaliteiten beter inzetten tijdens de muzieklessen.

9 juli - Meedoen en plezier hebben - Tudor

Op zoek naar de oplossing om toch gezamenlijk muziek te blijven maken op grote afstand met de hele groep haal ik uit de opslag naast de elektronische instrumenten een grote basdrum, een bekken op statief en wat shakers. De deelnemers met het syndroom van Down krijgen dit keer de analoge instrumenten. Zelf heb ik een drummodule waarop ik een vast ritme sla. Alle spelers mogen nu om beurten zichzelf laten horen, ritmisch of aritmisch, dat is nu niet belangrijk. Meedoen en plezier hebben zijn vandaag mijn thema. Met rood aanlopende gezichten worden alle frustraties van de afgelopen periode botgevierd op de instrumenten... heerlijk om te zien.

12 juli - Caro

Ik loop al meerdere dagen rond met ideeën over de filmpjes voor speelster J., spelers M. en B. Ik krijg het echter nog niet rond. Misschien wil ik te veel en te snel. Laat ik gewoon bij de vrolijkste beginnen.

11 aug - Weer starten na de vakantie - Caro

Terug van weggeweest. Het is toch anders wanneer je in Nederland op vakantie gaat. Ik merk dat ik niet helemaal los ben gekomen van alle dagelijkse routines en heb wat moeite om weer te beginnen. Als ik binnen kom bij Klare Taal hangen er gekleurde slingers. In eerste instantie valt me niet eens op de welkomtekst speciaal voor mij is gemaakt. Ik voel me zeer welkom.

De lijnen op de vloer zijn verdwenen. Er waren ook andere gasten in het gebouw deze zomer en zij hebben alles ongevraagd verwijderd. Het voelt gek om zonder de begrenzingen te spelen, en dat terwijl het toch heel normaal is om je vrij door de ruimte te bewegen. Ik besef me opeens dat dit ook weer nieuwe mogelijkheden biedt tot andere choreografieën. Wel op 1.5 meter maar spelend met de ruimte.

13 aug - Caro

We gaan verhuizen, de kogel is door de kerk. Op 1 september starten we op de Akkerwinde 71 aan de Akkerwindestraat in Malburgen. Halverwege augustus gaan we onze spullen verhuizen en hopelijk zijn begin september ook de gordijnen klaar. Ik kijk er naar uit om op de nieuwe plek te gaan werken.

Met Marieke en Elsa overlegd hoe we het project CA2 gaan vormgeven. We maken afspraken waar nodig en ik merk dat het zoeken is naar een juiste balans tussen controle blijven behouden ivm met de Corona-dreiging en genoeg openheid creëren voor een artistiek proces.

14 aug - Caro

Ik heb de drive-through-voorstelling van Speels Collectief gezien in Arnhem. Wat een gouden vondst om op de auto (of de fiets) langs de verschillende locaties te gaan. Opeens voel je dat je zelf vrij bent om te gaan en niet beperkt wordt in je bewegingsvrijheden zoals de meeste spelers in het gezelschap.

Wat een cadeautje op de tweede locatie dat de filmer opsprong om meteen te helpen om de microfoon naar beneden te halen. Ik vond het zo grappig dat het (pijnlijk maar waar) is gelukt om precies dat in de scene te krijgen waar het om gaat: de overkill aan zorg en betutteling.

16 aug - Shaker maken met de spelers en verfilmen - Tudor

Naar aanleiding van onze instructiefilm over de het maken van een shaker was het natuurlijk logisch te onderzoeken of de instructies duidelijk overkwamen bij de spelers van Klare Taal. Alle spelers keken aandachtig naar de op de muur geprojecteerde film. In de tussentijd waren alle spullen klaargelegd om de shaker te kunnen maken. Aan de slag dan maar. Niet iedereen kon goed meekomen. Het grootste struikelblok was de ballon die in tweeën genipt over de wc-rol gespannen moest worden. Als je de ballon van tevoren oprekt dan lukt dit makkelijk alleen dat waren we in de film vergeten aan te geven. Toen iedereen dat door had en soms met hulp dit voor elkaar kreeg verliep het maken van de shaker redelijk vlekkeloos. Terwijl de spelers druk bezig waren met het maak proces heb ik gefilmd: <https://www.youtube.com/watch?v=CkW1vwDnSQY>

17 aug - Caro

Vandaag weer een stopmotion-filmpje gemaakt. Ik zat al een tijdje met de beelden voor spelers B. in mijn hoofd, maar kon het nog net vertalen naar een beeld. Na ruim drie uur is het dan eindelijk gelukt en het resultaat is naar mijn mening heel mooi geworden. Ik ben benieuwd wat speler B. ervan vindt.

24 aug - Caro

Het filmpje van speelster S. is ook af. Omdat er nog maar weinig contact met speelster S. mocht zijn en we haar geen opdracht mochten geven voor de achterwand van het filmpje zijn we zelf maar gaan bedenken hoe het eruit moest komen te zien. Het resultaat is prachtig! Het wordt een fantastische serie, heel verschillend en verrassend.

27 aug - Caro

Alle spullen zijn naar de nieuwe plek. Vandaag is de laatste dag. We kopen chocola en een kaart voor de beheerders en de directie van Huis van Puck als bedankje. Dit is toch bijna zeven jaar ons huis geweest. Iedereen is een beetje verward. Het is spannend om weg te gaan en we kijken ernaar uit, maar het voelt ook raar.